

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201451
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201451.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci žalobcu: Q.E., bytom v T., za účasti W. O., bytom v T., obaja zastúpení JUDr. Dušanom Pohovejom, advokátom a konateľom advokátskej kancelárie JUDr. Dušan Pohovej & partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Námestie Slobody č. 10, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 20. júna 2012 č. A-2012/1879-KOL, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. novembra 2013 č. k. 4S 159/2012-55 v spojení s opravným uznesením zo 7. januára 2014 č. k. 4S/159/2012-66, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. novembra 2013 č. k. 4S 159/2012-55 v spojení s opravným uznesením zo 7. januára 2014 č. k. 4S/159/2012-66 p o t v r d z u j e.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom z 22. novembra 2013 č. k. 4S 159/2012-55 v spojení s opravným uznesením zo 7. januára 2014 č. k. 4S/159/2012-66 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou žalobca podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 20. júna 2012 č. A-2012/1879-KOL. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Mestskej časti Bratislava - Ružinov z 3. augusta 2011 č.j. SÚ/CS-6107/2011/4/Šin tak, že jeho výrok, ktorým podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov nepovolil obnovu konania v zmysle § 62 správneho poriadku o nariadení odstránenia stavby rodinného domu súp. č. XXXX, ktorý sa nachádza na pozemku parc. č. 3553/3, katastrálne územie F., na ulici F., ktorého vlastníkom je Q.E., bytom T. doplnil o nové uvedenie čísla paragrafu právneho predpisu správneho poriadku, na základe ktorého sa rozhodlo.

Krajský súd zistil, že na základe podnetu vlastníčky nehnuteľnosti susediacej s dotknutou nehnuteľnosťou žalobcu podľa § 98 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) vykonal dňa 4. júla 2007 príslušný stavebný úrad, Mestská časť Bratislava - Ružinov, realizáciu štátneho stavebného dohľadu o 9,00 hod. pred predmetnou stavbou žalobcu. V oznámení o vykonaní štátneho stavebného dohľadu bolo uvedené, že v prípade, ak sa žalobca nemôže stavebného dohľadu zúčastniť, žiadajú vlastníka stavby o zabezpečenie vstupu na pozemok a obhliadku stavby prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Predmetné oznámenie bolo žalobcovi neúspešne doručované dňa 29. júna 2011 a 2. júla 2007, napokon ho prevzal dňa 10. júla 2007. Mestská časť Bratislava - Ružinov rozhodnutím zo 6. septembra 2007 č.j.: SÚ-1346 - 3/2007/Šin nariadil žalobcovi, ako vlastníkovi dotknutej stavby, špecifikovanej vyššie, stavbu odstrániť do 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie žalobca prevzal 20. septembra 2007. Proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu žalobca nepodal žiaden opravný prostriedok. Nenamietal nesprávnosť postupu správneho orgánu ani nemožnosť predložiť dôkazné prostriedky. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8. októbra 2007.

Krajský súd ďalej zistil, že 11. septembra 2008 bol prvostupňovému správne mu orgánu doručený návrh žalobcu na obnovu konania o odstránení stavby, v ktorom namietal, že z rozhodnutia nie je možné určiť, na základe akých skutočností došiel stavebný úrad k záveru, že je nutné nehnuteľnosť zbúrať. Podľa jeho názoru správny orgán si nezabezpečil dostatok podkladov, najmä písomné vyjadrenie statika k stavbe, znalecký posudok alebo iný dôkaz, ktorý by dostatočne tvoril podklad pre rozhodnutie. Stavebný úrad podaním z 30. marca 2011 oznámil účastníkom konania začatie správneho konania o obnove konania vo veci odstránenia stavby rodinného domu súp. č. XXXX na ulici F., parcelné číslo 3553/3, katastrálne územie F., vlastníkovi stavby, žalobcovi. Dňa 27. apríla 2011 sa uskutočnilo ústne pojednávanie vo veci a 3. augusta 2011 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým príslušný stavebný úrad s poukazom na ustanovenie § 46 správneho poriadku nepovolil obnovu konania. V odôvodnení tohto rozhodnutia okrem popisu predmetu konania poukázal na ustanovenie § 62 ods. 3 správneho poriadku a uviedol, že podľa uvedeného ustanovenia návrh na obnovu konania je právne irelevantný a obnova konania nie je možná.

Po podaní odvolania proti prvostupňovému správne mu orgánu žalovaný ako druhostupňový správny orgán vydal 20. júna 2012 rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že nie je dôvod na jeho zrušenie, len zistil nedostatky v nepresnom uvedení právneho predpisu vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, ktoré odôvodňovali v tejto časti zmenu. V odôvodnení uviedol, že neboli splnené hmotnoprávne ani procesnoprávne dôvody na povolenie obnovy konania. Z návrhu na obnovu konania nevyplýva, že vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania. Touto novou skutočnosťou mal byť znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. D. P. zo 4. septembra 2008. Podľa názoru žalovaného, predmetný posudok nemožno považovať za novú skutočnosť alebo za nový dôkaz, ktorý by mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Po jeho preskúmaní, ako aj po preskúmaní ďalšieho znaleckého posudku predloženého vlastníčkou susednej nehnuteľnosti bolo dostatočne preukázané, že tento dôkaz nemohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci odstránenia torza zhorenej stavby. Ak by aj konajúci stavebný úrad mal tento dôkaz k dispozícii v pôvodnom konaní, nemohol by vo veci inak rozhodnúť. V danom prípade je aj z verejne prístupnej komunikácie v rámci miestneho zisťovania evidentné, že existujúce torzo stavby v žiadnom prípade nespĺňa základné požiadavky na stavby podľa § 43d stavebného zákona. Požiarom rodinného domu došlo k jeho zničeniu do takej miery, že v súčasnej dobe neexistuje, zostali iba poškodené časti jeho stavebných konštrukcií. V danom prípade nebola splnená kumulatívna podmienka pre dôvod na obnovu konania, a to existencia nového dôkazu, ktorý sa nemohol v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania podľa § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku. Vlastník stavby bol v predmetnej veci oboznámený s výkonom štátneho stavebného dohľadu a hoci sa ho nezúčastnil, mal možnosť predložiť akýkoľvek dôkaz, aj predmetný znalecký posudok. Žalobca mal možnosť podať odvolanie voči rozhodnutiu o odstránení stavby a v rámci odvolacieho konania mohol predkladať ďalšie dôkazy. Žalobca toto právo nevyužil. Z uvedeného dôvodu nebolo preukázané, že žalobca nie vlastnou

vinou nemohol nový dôkaz v pôvodnom konaní uplatniť.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že neboli splnené zákonom určené podmienky na obnovu konania. Podľa odôvodnenia rozsudku krajský súd zistil, že žalobca prevzal prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu dňa 20. septembra 2007, z ktorého vyplynulo, na základe akého dôvodu dospel správny orgán k záveru, že je nutné odstrániť dotknutú stavbu vo vlastníctve žalobcu. Podkladom pre rozhodnutie mal byť vykonaný štátny stavebný dohľad, ktorý sa uskutočnil 4. júla 2007. Žalobca bol o realizácii stavebného dohľadu zákonným spôsobom informovaný, rozhodnutie vo veci prevzal, ale v lehote na podanie odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu ani v rámci prvostupňového konania nenavrhol žiaden dôkaz, ktorým by podporil svoj názor. O tom, že podkladom pre rozhodnutie, a teda dôkazným prostriedkom nebol statický posudok ani posudok znalca, sa dozvedel najneskôr z obdržaného prvostupňového rozhodnutia 20. septembra 2007. Návrh na obnovu konania podal až po uplynutí subjektívnej lehoty podľa § 63 ods. 3 správneho poriadku, t.j. po uplynutí lehoty 3 mesiacov od obdržania daného rozhodnutia, a to 11. septembra 2008, t.j. takmer po roku.

Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobca v konaní o obnove konania o odstránení stavby ani v samotnej žalobe neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý nemohol v pôvodnom konaní uplatniť svoje procesné práva, navrhnúť doplnenie dôkazov, resp. predložiť znalecký posudok. Nebolo teda preukázané, že nové dôkazy - znalecký posudok nemohol v pôvodnom konaní uplatniť bez vlastného zavinenia. Bolo v záujme žalobcu, aby v pôvodnom konaní riadne uplatnil svoje procesné práva, vyjadril sa k veci, navrhoval dôkazy. V zmysle zákonnej úpravy nemožno takéto pochybenie a nečinnosť účastníka konania napraviť až v obnovenom konaní, pretože takýto postup by bol v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami správneho poriadku, ako i v rozpore so zásadou právnej stability vzťahov založených správnym rozhodnutím, výnimku z ktorých môžu tvoriť len prípady, v ktorých sú splnené podmienky stanovené zákonom.

Krajský súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 250 ods. 1 O.s.p. a s odôvodnením, že žalobca nemal úspech v konaní a žalovaný právo na náhradu trov zo zákona nárok nemá.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Uviedol, že v pôvodnom konaní mal za to, že keď dá žiadosť o rekonštrukciu predmetnej nehnuteľnosti, správny orgán mu vyhovie a tým sa situácia vyrieši. No správny orgán túto žiadosť zamietol a vydal rozhodnutie o odstránení stavby. Proti uvedenému rozhodnutiu o odstránení stavby podal opravný prostriedok, avšak ani v odvolacom konaní mu nebolo vyhovené. Namietal, že podkladom pre takéto rozhodnutia žalovaného neboli žiadne znalecké posudky, či už z odboru stavebníctva alebo statický posudok. Bol presvedčený, že nehnuteľnosť je rekonštruovateľná, o čom nemal pochybnosti, a až keď stavebný úrad nevyhovел jeho žiadosti o rekonštrukciu predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu jej neopraviteľnosti, tento názor mohol vyvrátiť iba znaleckým dokazovaním, ktoré potvrdilo jeho presvedčenie. Žalobca uviedol, že v konaní pred správnymi orgánmi nemohol ešte navrhovať vyjadrenie znalca či nehnuteľnosť je alebo nie opraviteľná. Dal vypracovať znalecký posudok č. 13/2008 Ing. D. P. až následne po zamietnutí žiadosti o rekonštrukciu, z ktorého vyplýva, že zbúranie predmetnej stavby nie je nevyhnutné, neohrozuje vedľajšiu stavbu, ani zdravie a ani život ľudí. Nestotožnil sa právnym názorom krajského súdu z dôvodu, že znalecký posudok mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie prvostupňového orgánu v tom, že predmetná stavba je opraviteľná. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že s namietanými skutočnosťami sa dostatočným a zákonným spôsobom vysporiadal aj v preskúmanom rozhodnutí a vyhodnotil ich ako neodôvodnené. Zotrval na svojom právnom názore s tým, že krajský súd ich rovnako nevyhodnotil ako skutočnosti majúce za následok nezákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia s potrebou jeho zrušenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa žiadajúc, aby súd tieto rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, ako aj s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho vyjadrení k žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o zamietnutí návrhu na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku vo veci právoplatného rozhodnutia správneho orgánu Mestského úradu mestskej časti Bratislava - Ružinov zo 6. septembra 2007 sp. zn. SU1346-3/2007/Šin, o povinnosti žalobcu odstrániť rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postaveného na parc. č. 3553/3, katastrálne územie Q..

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení, ktoré vyplývajú z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v podstate odchýlil od argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Aby v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa

tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

Podľa § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

Odvolačí súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že na žiadosť účastníka konanie v právoplatne ukončenej veci pred správnym orgánom sa obnoví, ak vyšli najavo až po vydaní právoplatného rozhodnutia predtým neznáme skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v dobe pôvodného konania, ktoré účastníkovi by boli na prospech, a ktoré nemohol uplatniť v pôvodnom konaní z dôvodu, že ich vôbec nepoznal alebo bez svojej viny ich nemohol uplatniť. Napríklad preto, že o existencii listiny alebo inej veci potrebnej na vykonanie dôkazu vôbec nevedel, alebo síce o nej vedel, ale nemal k nej prístup, resp. nemal ju k dispozícii.

Podľa § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní.

Dôvodom obnovy konania v zmysle uvedeného ustanovenia je aj to, že sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní. Prichádza to do úvahy vtedy, keď správny orgán niekomu odoprel postavenie účastníka konania, ako aj vtedy, keď mu postavenie účastníka konania síce priznal, ale nedal mu možnosť, aby v konaní mohol uplatniť svoje práva a právom chránené záujmy, najmä ho neoboznámil s výsledkami vykonaného vyšetrenia a s ostatnými podkladmi rozhodnutia, nedal mu príležitosť, aby sa k nim mohol vyjadriť, prípadne navrhnúť ich doplnenie. V oboch týchto prípadoch je ďalšou podmienkou obnovy konania, že k týmto nedostatkom došlo v dôsledku nesprávneho postupu správneho orgánu.

Žalobca návrh na obnovu konania, ako aj opodstatnenosť žaloby odôvodňuje tým, že podľa znaleckého posudku zo 4. septembra 2008 je dom opraviteľný a mal záujem o jeho rekonštrukciu.

Odvolačí súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa v tom, že znalecký posudok ako dôkaz žalobca mohol predložiť už v správnom konaní o návrhu na odstránenie závadnej stavby pre posúdenie správnym orgánom, či závadná stavba sa dá hospodárne opraviť v zmysle § 88 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona. Žalobca, pokiaľ v konaní nepredložil dôkazy o tom, že torzo stavby je opraviteľné tak, aby neohrozovalo život a zdravie, mohol napokon dôkaz, ktorým sa domáhal teraz obnovy konania predložiť aj v rámci prípadného odvolacieho konania. Pretože žalobca proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o odstránení závadnej stavby zo 6. septembra 2007 v spojení s rozhodnutím z 21. septembra 2007 odvolanie nepodal, nadobudlo právoplatnosť.

Je potrebné preto konštatovať, že žalobca sám zavinil, že v správnom konaní bezdôvodne nepreukázal skutočnosti, ktoré by mohol mať podstatný vplyv pri posúdení o návrhu v zmysle § 88 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona. Pretože v správnom konaní žalobca mohol uplatniť svoje práva, niet dôvodu na obnovu konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku.

Odvolačí súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.) náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup, ktorý mu predchádzal v rozsahu žalobných dôvodov. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolačí súd sa nestotožnil s námietkami žalobcu, že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa

vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.), a preto odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil, keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá a s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovaný zo zákona nemá právo náhrada trov konania, preto náhradu trov tohto konania účastníkom nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.